

UZASADNIENIE

Powód W. C. wniósł nakazanie pozwanym J. P. i E. P. zdemontowania paneli położonych na klatce schodowej w budynku przy ulicy (...) w D. oraz anteny telewizyjnej umieszczonej na ścianie budynku przy ulicy (...) w D.. Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanych kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że zamieszkuje wraz z pozwanymi w budynku nr (...) przy ulicy (...) w D.. Powód zajmuje mieszkanie oznaczone numerem (...), dla którego prowadzona jest księga wieczysta nr (...), a pozwani w mieszkaniu oznaczonym numerem (...), dla którego urządzona jest księga wieczysta nr (...). Część wspólną lokali stanowi klatka schodowa, strych, korytarze wiodące z piwnic na poddasze i strych oraz pralnię, fundamenty, mury zewnętrzne, dach, kominy i urządzenia wodociągowo – kanalizacyjne i gazowe. Część wspólna stanowi współwłasność stron – każda z nich posiada 1/2 części wspólnej. Powód podniósł, że pozwani w czerwcu 2012 r. bez porozumienia z nim i bez jego zgody położyli na klatce schodowej przedmiotowego budynku panele podłogowe. Spowodowało to podwyższenie stanu posadzki i zmianę położenia wysokości poręczy przy schodach, w związku z czym powód ma trudności ze schodzeniem i wchodzeniem z piwnicy. Pomimo, iż zmiany te nie są znaczne powód, jako osoba niepełnosprawna, mająca problemy z poruszaniem się bardzo je odczuwa. Nadto położone panele są bardzo śliskie, przez co powód niejednokrotnie się na nich potknął. Powód wskazał, że pozwani, również bez uzgodnienia tego z nim, na murze zewnętrznym budynku przy ulicy (...) tuż przy oknie jego oknie umieścili antenę telewizyjną. Pozwani często wchodzi na drabinę twierdząc, że dokonują naprawy anteny, podczas gdy w rzeczywistości podglądają powoda przez okno. Powód odbiera działania pozwanych jako dokuczliwe oraz krępujące i uciążliwe. Powód wskazał, że pozwani mogą umieścić przedmiotową antenę bliżej swojego okna, w dalszej odległości od jego okna. Uzasadniając określoną w sprawie wartość przedmiotu sporu na kwotę 300 zł, powód wskazał, iż została ona ustalona w oparciu o ustalony przez niego koszt demontażu paneli podłogowych oraz przeniesienia anteny telewizyjnej.

Pozwani J. P. i E. P. w odpowiedzi na pozew wnieśli o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu wskazali, że panele podłogowe zostały zamontowane za zgodą powoda. Zostały one położone w sposób prawidłowy, nadto Powiatowa Straż Pożarna w O. stwierdziła ich poprawność pod względem ścieralności, funkcjonalności i bezpieczeństwa. W odniesieniu do miejsca położenia anteny telewizyjnej pozwani wskazali, że jest ona zamontowana przy należących do nich oknach, pod gzymssem dachu nad którym znajdują się okna powoda. Zatem od końca anteny do okien powoda jest jeszcze około 2 metrów odległości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód W. C. jest właścicielem lokalu mieszkalnego położonego w dobrym Mieście przy ulicy (...), dla którego Sąd Rejonowy w Olsztynie prowadzi księgę wieczystą nr (...).

Pozwani J. P. i E. P. są właścicielami lokalu mieszkalnego położonego w D. przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy w Olsztynie prowadzi księgę wieczystą nr (...).

Częściami wspólnymi budynku mieszkalnego położonego przy ulicy (...) w D. powstałymi po wydzieleniu lokali mieszkalnych nr (...) są: klatka schodowa, strych, korytarze wiodące z piwnic na poddasze i strych oraz pralnię, fundamenty, mury zewnętrzne, dach, kominy, urządzenia wodociągowo kanalizacyjne i gazowe. Część wspólna (grunt oraz części budynku i urządzenia, które nie służą wyłącznie do użytku właścicieli lokali) stanowi współwłasność stron w częściach ułamkowych (każda ze stron posiada 1/2 części wspólnej).

(dowód: bezsporne, księga wieczysta nr (...), księga wieczysta nr (...), księga wieczysta nr (...))

W budynku przy ulicy (...) w D. istniała konieczność przeprowadzenia remontu podłogi z uwagi na ilość i głębokość szczelin pomiędzy poszczególnymi deskami. W ramach koniecznego remontu niezbędnym było wykonanie: zdjęcia starych desek wraz z legarami, wyrównanie podłoża i ułożenie np. gresu lub nałożenie i trwale przymocowanie do desek materiału spełniającego podstawowe wymogi techniczne dla tego typu wyposażenia budynku mieszkalnego. Pozwani w czerwcu 2012 r. na spoczniku biegu schodowego, tuż za drzwiami zewnętrznymi, na istniejącej uprzednio podłodze drewnianej, ułożyli panele podłogowe. Dodatkowo od strony drzwi zewnętrznych i tuż przed drzwiami do lokalu nr (...) ułożyli matę gumowo – wykładzinową. Powierzchnia paneli podłogowych pokryta matą wynosi ok. 80 %. Panele położone przez pozwanych nadają się do położenia w obszarze mieszkalnym o dużej intensywności użytkowej, obszarze użyteczności publicznej o średniej intensywności użytkowania oraz są dopuszczone do stosowania w kuchni, pokoju dziecięcym, pokojach hotelowych i garderobach. Powiatowa Straż Pożarna w O. po przeprowadzeniu kontroli stwierdziła, że położone w przedmiotowym budynku panele podłogowe są ułożone poprawnie pod względem ścieralności, funkcjonalności i bezpieczeństwa. Zastosowane przez pozwanych panele posiadają klasę reakcji na ogień, a ich położenie nie stanowiło naruszenia prawa budowlanego. Na to iż wysokość pierwszego stopnia w stosunku do następnych jest wyższa niż pozostałych nie miało wpływu ułożenie paneli podłogowych przez pozwanych. W bardzo wielu budynkach, które powstały w okresie przedwojennym ostatni stopień (wchodząc do góry z piwnicy) jest niższy niż pozostałe. Położenie paneli nie miało żadnego wpływu na możliwość schodzenia po schodach prowadzących do piwnicy przez osobę niepełnosprawną.

Położenie paneli podłogowych nie miało wpływu na długość poręczy znajdującej się przy schodach. Całość istniejących rozwiązań materiałowo – konstrukcyjnych pozostała nie zmieniona od czasu wybudowania obiektu. Wzdłuż biegu schodowego z parteru na spocznik półpiętra, po jego prawej stronie jest ścianka drewniana oddzielająca schody na parter od schodów do piwnicy. Z uwagi na bliskość ścianki i pochwyty na długości około 20 do 30 cm, brak jest możliwości wsunięcia ręki pomiędzy deski ścianki a pochwyty. Nie ma ono jednak wpływu na bezpieczeństwo schodzenia do piwnicy czy też wychodzenia z niej.

Przy wejściu do przedmiotowego budynku mieszkalnego, w drzwiach wejściowych istnieje próg drewniany o wysokości 5 cm. Próg ten wraz z drzwiami wejściowymi w niezmienionej formie istnieją od kilkudziesięciu lat. Lokalizacja progu i jego wysokość może stanowić zagrożenie dla bezpiecznego wchodzenia do obiektu przez osobę niepełnosprawną.

(dowód: protokół z dnia 17 sierpnia 2012 r. (...) w O. k. 79, pismo z dnia 03 września 2012 r. Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego k. 83, materiał reklamowy producenta k. 130, opinia biegłego sadowego k. 180-189)

Antena telewizyjna należąca do pozwanych została powieszona na ścianie budynku mieszkalnego przy ulicy (...) w D. w 2010 r. Antena zamontowana jest w okolicy okien mieszkania pozwanego, pod gzymsem dachu, w odległości ok. 2 metrów od okna powoda. Pozwany dwukrotnie użył drabiny, pierwszy raz celem zamontowania anteny, drugi raz aby zmienić uchwyt na którym jest zamontowana.

(dowód: przesłuchanie pozwanego k. 141, 114-145, 258, zeznania świadka G. S. (1) k.142, zdjęcie k. 257)

Powód w lutym 2013 r. przewrócił się i doznał stłuczenia pośladka i biodra lewego. W listopadzie 2013 r. powód poślizgnął się i doznał stłuczenia lewego stawu skokowego.

(dowód: historia choroby k. 125-126, zdjęcie k. 127-128, historia choroby k. 251-253v)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o dokumenty przedłożone przez powoda i pozwanych, których prawdziwość i wiarygodność nie zostały podważone oraz w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu budownictwa inż. J. L.. Nadto Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego, gdyż były one spójne, logiczne i w pełni korespondowały

z zebranych w niniejszej sprawie materiałem dowodowym. Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom powoda i G. S. (2) gdyż były one sprzeczne z ustaleniami zawartymi w opinii biegłego, które z kolei były zbieżne z twierdzeniami pozwanego.

Wskazać należy, współwłaściciele nieruchomości zobowiązani są do dokonywania napraw części wspólnych. Nakłady i zakres prac związanych z utrzymaniem nieruchomości w dobrym stanie mogą mieć oczywiście zróżnicowany charakter. Tymczasem wspólna klatka schodowa lub ściany zewnętrzne są elementem składowym nieruchomości tworzącym tzw. współwłasność konieczną lub przymusową. Wskazać należy, iż wobec trwającego między stronami sporu sąsiedzkiego nie sposób przyjąć, że pozwani nie mogli dokonać naprawy podłogi klatki schodowej. Brak umowy określającej sposób zarządu nieruchomością wspólną powoduje, że stosuje się w tym zakresie odpowiednie przepisy ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (t. jedn. Dz. U z 2000 r., nr 80 poz. 903) oraz przepisy Kodeksu cywilnego. Wobec powyższego podstawowe znaczenie dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie miało ustalenie, czy wykonanie remontu podłogi klatki schodowej stanowiło czynność zwykłego zarządu, czy też czynność przekraczającą zwykły zarząd, a oceny charakteru tej czynności zdaniem Sądu należało dokonać na podstawie art. 199 i nast. kc, gdyż zgodnie z art. 19 ustawy o własności lokali, jeśli liczba lokali wyodrębnionych i lokali niewyodrębnionych, należących nadal do dotychczasowego właściciela, nie jest większa niż siedem (jak w niniejszym wypadku), do zarządu nieruchomością mają odpowiednie zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego i kodeksu postępowania cywilnego o współwłasności. Przepisy art. 199-209 kc w pełni realizują koncepcję zarządu bezpośredniego, a stosownie do rozwiązań w nich zawartych każdy współwłaściciel zobowiązany jest do współdziałania w zarządzie rzeczą wspólną, z tym jednak, że do podjęcia czynności należących do zwykłego zarządu rzeczą wspólną wystarczy wola większości liczona według wielkości udziałów, zaś do dokonania czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu niezbędna jest zgoda wszystkich współwłaścicieli, a w razie braku takiej zgody współwłaściciele reprezentujący większość mogą się zwrócić o rozstrzygnięcie przez Sąd. Koncepcję sprawowania zarządu w taki sposób uzupełnia upoważnienie do działania każdego ze współwłaścicieli w zakresie tzw. czynności, które służą nienaruszalności wspólnej nieruchomości.

Ustawa o własności lokali ani kodeks cywilny nie definiują pojęcia czynności zwykłego zarządu i przekraczających ten zakres. Według powszechnego przekonania w literaturze i orzecznictwie uważa się, że pojęcia te mają charakter względny i każdorazowo ocena ich charakteru wymaga wszechstronnej analizy występujących w sprawie okoliczności faktycznych. Ogólnie przyjmuje się, że czynnościami zwykłego zarządu są czynności polegające na załatwianiu spraw związanych z normalną eksploatacją rzeczy, zarządzanie nią dla umożliwienia korzystania z niej, pobieraniem pożytków i dochodów, konserwacją, administracją oraz z utrzymaniem rzeczy w stanie niepogorszonym. (tak definiują czynności zwykłego zarządu m.in. J. Ignatowicz w „Prawo rzeczowe”, Wydawnictwa Prawnicze PWN Warszawa 1997, s. 131 i Stanisław Rudnicki w „Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga druga Własność i inne prawa rzeczowe”, Wydawnictwo Prawnicze Warszawa 1996, s. 202). Kryterium pomocnicze w ustalaniu charakteru czynności może stanowić przykładowe wymienienie czynności przekraczających zwykły zarząd w ust.3 art.22 ustawy o własności lokali. Stosownie do treści tego przepisu czynnościami przekraczającymi zwykły zarząd są w szczególności: 1) ustalenie wynagrodzenia zarządu lub zarządcy nieruchomości wspólnej, 2) przyjęcie rocznego planu gospodarczego, 3) ustalenie wysokości opłat na pokrycie kosztów zarządu, 4) zmiana przeznaczenia części nieruchomości wspólnej, 5) udzielenie zgody na nadbudowę lub przebudowę nieruchomości wspólnej, na ustanowienie odrębnej własności lokalu powstałego w następstwie nadbudowy lub przebudowy i rozporządzenie tym lokalem oraz na zmianę wysokości udziałów w następstwie powstania odrębnej własności lokalu nadbudowanego lub przebudowanego, 5a) udzielenie zgody na zmianę wysokości udziałów we współwłasności nieruchomości wspólnej, 6) dokonanie podziału nieruchomości wspólnej, 6a) nabycie nieruchomości, 7) wytoczenie powództwa, o którym mowa w art. 16, 8) ustalenie, w wypadkach nieuregulowanych przepisami, części kosztów związanych z eksploatacją urządzeń lub części budynku służących zarówno do użytku poszczególnych właścicieli lokali, jak i do wspólnego użytku właścicieli co najmniej dwóch lokali, które zaliczane będą do kosztów zarządu nieruchomością wspólną, 9) udzielenie zgody na podział nieruchomości gruntowej zabudowanej więcej niż jednym budynkiem mieszkalnym i związane z tym zmiany udziałów w nieruchomości wspólnej oraz ustalenie wysokości udziałów w nowo powstałych, odrębnych nieruchomościach wspólnych, 10) określenie zakresu i sposobu prowadzenia przez zarząd lub zarządcę, któremu zarząd nieruchomością wspólną powierzono w sposób określony w art. 18 ust. 1, ewidencji pozaksiegowej kosztów zarządu nieruchomością

wspólną, zaliczek uiszczanych na pokrycie tych kosztów, a także rozliczeń z innych tytułów na rzecz nieruchomości wspólnej.

W tym miejscu należy zauważyć, iż z pewnością położenie paneli podłogowych na korytarzu z uwagi na jego stan techniczny nie stanowi czynności mieszczącej się w katalogu zawartym w art.22 ust.3 ustawy o własności lokali. Zatem oceny jej charakteru należy dokonać w oparciu o wyżej powoływane ogólne kryteria, mając przy tym na względzie, iż ustawodawca do czynności przekraczających zwykły zarząd zaliczył te o najpoważniejszych skutkach- dotyczące ustalenia wysokości zaliczek na koszty zarządu i jego wynagrodzenia oraz skutkujące zmianą udziału poszczególnych właścicieli lokali w nieruchomości wspólnej. Natomiast regulacje zawarte w art. 199 i nast. kc mają jednak zastosowanie do trybu podjęcia przez współwłaścicieli tzw. małej wspólnoty mieszkaniowej decyzji o danej czynności. Przy czym sama wysokość kosztów wymiany nie może w ocenie Sądu stanowić decydującego kryterium przemawiającego za tym, że stanowi to czynność przekraczającą zwykły zarząd. Wprawdzie czynności zwykłego zarządu polegają na podejmowaniu czynności prawnych i faktycznych związanych z normalną eksploatacją rzeczy i jej utrzymaniem w stanie niepogorszonym, jednakże zdaniem Sądu nie każda czynność związana z remontem nieruchomości, którego celem jest utrzymanie nieruchomości w należyтым stanie technicznym, będzie miała charakter czynności zwykłego zarządu. Taki charakter można by w ocenie Sądu przypisać jedynie tym czynnościom, które mają charakter pilny z uwagi na istniejące bezpośrednio zagrożenie dla życia, zdrowia ludzi czy bezpieczeństwa konstrukcji budynku, bądź które są niezbędne dla zabezpieczenia podstawowych potrzeb zamieszkujących nieruchomość osób, jak np. dokonywanie prac instalacyjnych, polegających na zamontowaniu przewodów wodociągowych, elektrycznych czy gazowych jest czynnością zwykłego zarządu, gdyż nie skutkuje pozbawieniem współwłaścicieli możliwości korzystania z rzeczy wspólnej, a co najwyżej w ograniczonym zakresie i w sposób stanowiący chwilową niedogodność utrudnia korzystanie z niej, taki pogląd był również wyrażony w orzecznictwie i w literaturze (por. postanowienie SN z 21.11.1980 r., III CRN 166/80, opublikowane w OSNCP 1981 nr 6 poz.III; A. K.-K., J. K. Zarząd wspólną rzeczą (na gruncie przepisów kodeksu cywilnego)" opublikowany w Prawie Spółek 2000/6/30). Natomiast z pewnością te czynności, które nie mieszczą się w bieżącym gospodarowaniu rzeczą, jej zwykłej eksploatacji i utrzymaniu w stanie niepogorszonym w ramach aktualnego przeznaczenia rzeczy, a powodują nadzwyczajne wydatki stanowiąc będąc czynność przekraczającą zwykły zarząd.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż wymiana przez pozwanych paneli w korytarzu była czynnością konieczną z uwagi na stan podłogi w korytarzu, która z uwagi na upływ czasu była znoszona i pokryta szczelinami. Powód podnosił zaś, że zamontowanie przez pozwanych paneli podłogowych w części wspólnej budynku mieszkalnego położonego w D. przy ulicy (...) stwarzało zagrożenie dla jego bezpieczeństwa i utrudniło mu wchodzenie i schodzenie do piwnicy. Celem ustalenia, czy w istocie położenie paneli stworzyło zagrożenie dla powoda Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa J. L.. Przedstawiona przez biegłego pisemna opinia stanowiła główny dowód w niniejszej sprawie w zakresie ustalenia czy dopuszczalne było położenie paneli podłogowych na klatce schodowej budynku nr (...) przy ulicy (...) w D.. Sąd uwzględnił rzeczoną opinię oceniając ją pod względem zarówno fachowości, rzetelności i logiczności. Sąd uznał za słuszne rozumowanie biegłego przedstawione w opinii i jej uzasadnienie, jak również stwierdził poprawność poszczególnych elementów opinii, składających się na trafność jej wniosków końcowych, które nie zostały zakwestionowane przez strony postępowania.

Wskazać należy, że wbrew twierdzeniom powoda i świadka G. S. (2) podłoga znajdująca się na klatce przedmiotowego budynku, przed położeniem na niej paneli wymagała remontu. Nie ulega bowiem wątpliwości, że liczne głębokie szczeliny między poszczególnymi deskami uzasadniały jej pilną naprawę. Zarówno z opinii jak i danych technicznych zawartych w informacji handlowej producenta paneli oraz wyników kontroli przeprowadzonych na zlecenie powoda przez przedstawicieli Państwowej Straży Pożarnej i Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego wynika, że położone panele są bezpieczne i nie stwarzają zagrożenia dla poruszających się po nich osób. Nadto zostały położone prawidłowo pod względem ścieralności, funkcjonalności i bezpieczeństwa. Na marginesie wskazać należy, że w świetle dokonanych przez biegłego pomiarów stopni schodowych (k.182) nie potwierdziły się również zarzuty powoda, że na skutek ułożenia paneli podłogowych na deskach wzrosła wysokość pierwszego stopnia w stosunku do następnych.

Zebrany materiał dowodowy pozwolił Sądowi na przyjęcie, iż dokonanie remontu korytarza było konieczne i uzasadnione, w związku z czym nie znalazł podstaw do nakazania pozwanym rozebrania położonych paneli podłogowych.

Każdy współwłaściciel jest z mocy ustawy uprawniony do współposiadania rzeczy wspólnej w takim zakresie, jaki nie wyłącza takiego samego posiadania innych współwłaścicieli, a więc do posiadania wspólnie z nimi. Zakres ten musi być oceniany na tle konkretnych okoliczności faktycznych, ponieważ zależy od rodzaju rzeczy wspólnej oraz charakteru stosunków między współwłaścicielami i dlatego po zbadaniu konkretnych okoliczności można ocenić czy posiadanie jednego ze współwłaścicieli daje się pogodzić ze współposiadaniem i korzystaniem z rzeczy przez pozostałych.

Uprawnienie współwłaściciela do współposiadania rzeczy wspólnej polega na tym, że tak jak każdy inny współwłaściciel może on posiadać całą rzecz i korzystać z niej.

Każdy współwłaściciel jest z mocy ustawy uprawniony do współposiadania rzeczy wspólnej w takim zakresie, jaki nie wyłącza takiego samego posiadania innych współwłaścicieli, a więc do posiadania wspólnie z nimi (art.206 kc). Zakres ten musi być oceniany na tle konkretnych okoliczności faktycznych, ponieważ zależy od rodzaju rzeczy wspólnej oraz charakteru stosunków między współwłaścicielami i dlatego po zbadaniu konkretnych okoliczności można ocenić czy posiadanie jednego ze współwłaścicieli daje się pogodzić ze współposiadaniem i korzystaniem z rzeczy przez pozostałych.

Uprawnienie współwłaściciela do współposiadania rzeczy wspólnej polega na tym, że tak jak każdy inny współwłaściciel może on posiadać całą rzecz i korzystać z niej.

Wobec podniesionych wyżej argumentów żądanie zawarte w punkcie 1 pozwu nie zasługuje na uwzględnienie podobnie jak drugie ze zgłoszonych żądań.

Odnosząc się do żądania powoda nakazania pozwanym zdemontowania anteny telewizyjnej wskazać należy, że nie ulega wątpliwości, że powodowie mają prawo do odbioru sygnału telewizyjnego. Powszechnym obecnie jest odbieranie telewizji satelitarnej a konieczny do tego jest montaż anteny, która musi znajdować się na zewnątrz budynku.

W ocenie Sądu zarzuty powoda, jakoby pozwani zamontowali antenę telewizyjną w celu „podglądania” go są bezzasadne. Z załączonej dokumentacji fotograficznej wynika, iż przedmiotowa antena jest zamontowana w okolicy okna należącego do pozwanych, poniżej gzymsu dachu i okna powoda. Powód twierdził, że pozwany często pod pretekstem dokonywania napraw anteny wchodzi na drabinę i zagląda mu przez okno. Wskazać należy, iż zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego myślenia niezrozumiałe jest montowanie anteny tylko w celu podglądania sąsiadów. Sąd w pełni dał wiarę pozwanemu, który przyznał, że jedynie dwukrotnie użył drabiny, celem dokonania czynności związanych z przedmiotową anteną (pierwszy raz, gdy ją montował i drugi raz gdy wymieniał uchwyt).

Reasumując, należy podkreślić, że każdemu ze współwłaścicieli przysługuje prawo do korzystania z rzeczy wspólnej ale jest ono ograniczone przez identyczne uprawnienia pozostałych współwłaścicieli. Należy więc pogodzić wzajemne uprawnienia i obowiązki współwłaścicieli. Mając na względzie zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał, że pozwani posiadają nieruchomości wspólną w granicach uprawnienia do posiadania rzeczy wspólnej istnieje bowiem możliwość pogodzenia ich posiadania z współposiadaniem nieruchomości przez pozostałych współwłaścicieli (vide: uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z 10.05.2006 r., III CZP 9/06, OSNC 2007/3/37).

Mając na uwadze powyższe Sąd nie znalazł podstaw do nakazania pozwanemu zdemontowania anteny telewizyjnej.

Wobec wszystkich powyższych rozważań, uznając żądania powoda za bezzasadne Sąd powództwo oddalił.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis orzeczenia wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć powodowi,
3. za 14 dni lub z apelacją.

O., dnia 08 października 2014 r. SSR Katarzyna Jerka